

כשמביאים התינוק עומדים כל הקהל ואומרים:

ברוך הבא בשם ה'!

ואומר המוהל את הפסוק: **אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵּב יִשְׁכֹּן חֲצִרְךָ,**

והקהל גומר את הפסוק: **נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קֹדֶשׁ הִיכְלְךָ:**

האב, עטוף בטלית, מקבל לידיו את התינוק (על הכרית), ואומר:

אִם אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי, תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לַחֲפִי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי אִם לֹא

אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֲתִי:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד:

ה' מֶלֶךְ ה' מֶלֶךְ ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: (שתי פעמים)

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָּא: (שתי פעמים)

אָנָּה ה' הַצִּלְיָחָה נָּא: (שתי פעמים)

המוהל או אדם אחר שכובד בתפקיד זה לוקח את התינוק (על הכרית) מן האב ומניח אותו על כיסא של אליהו בהשגחתו, ואומר:

זֶה הַכֶּסֶּא שֶׁל אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זָכוּר לְטוֹב:

ואומר המוהל: **לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי ה', שְׁבִרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ ה', וּמִצּוֹתֶיךָ עֲשִׂיתִי. אֱלֹהֵינוּ**

מִלֵּאךְ הַבְּרִית (הִנֵּה שְׁלֹךְ לַפְּנִיךְ), עֲמֹד עַל יְמִינִי וְסִמְכֵנִי. שְׁבִרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ ה', שֶׁשׁ אֲנֹכִי עַל אִמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב. שְׁלוֹם רָב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכֻשׁוֹל.

אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵּב יִשְׁכֹּן חֲצִרְךָ, נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ, קֹדֶשׁ הִיכְלְךָ.

הסנדק מניח את התינוק על ברכיו.

(יש נוהגים שהאב ממנה את המוהל לשליח למילת בנו: **הֲנִנִי מִמֶּנָּה אוֹתָךְ שְׁלִיחַ מִצְוָה בְּמִקוּמִי לְמוֹל אֶת בְּנִי.**)

ומברך המוהל:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה. (אמן)

מיד לאחר חיתוך הערלה לפני הפריעה האב מברך ברכות אלו:

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ

שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ. (אמן)

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהִחְיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לַזְּמַן הַזֶּה. (אמן)

ואומרים הקהל: **כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְרִית, כֵּן יִכְנַס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים.**

המברך מחזיק בידו כוס יין, ומברך:

ברוך אתה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן. (אמן)

ברוך אתה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשׁ יְדִיד מִבְּטָן וְחוּק בְּשָׂארוֹ שֵׁם

וְצִאָצְאָיו חֲתָם בָּאוֹת בְּרִית קִדְּשׁ, עַל כֵּן בְּשֹׁכֵר זֹאת אֶל חֵי חֲלֻקְנוּ צוּרֵנוּ, צִוָּה

לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֵרֵנוּ מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם בְּבִשְׁרֵנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה ה'

כּוֹרֵת הַבְּרִית. (אמן)

המברך שותה מעט מן היין, ונוהגים ליתן גם לתינוק טעימה קטנה באמצעות המוצץ או האצבע.

וממשיך המברך: **אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, קִיַּם אֶת הַיָּלֶד הַזֶּה לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ**

בִּישְׂרָאֵל (פלוני בן פלוני ופלונית). יִשְׁמַח הָאֵב בְּיוֹצֵא חֲלָצִיו וְתִגַּל אִמּוֹ בְּפָרִי בִטְנָה,

כַּכְּתוּב: "וַיִּשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ". וְנֹאמַר: "וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ

מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶךָ וְאִמֶּר לֶךָ בְּדַמְיֶךָ חִי" וְאִמֶּר לֶךָ בְּדַמְיֶךָ חִי". וְנֹאמַר: "זָכֹר לְעוֹלָם

בְּרִיתוֹ דְּבָר צִוָּה לְאֶלְפֶּךָ דּוֹר, אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחָק, וַיַּעֲמִידָהּ

לַיַּעֲקֹב לַחֹק לִישְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם". וְנֹאמַר: "וַיִּמַּל אַבְרָהָם אֶת יֶצְחָק בְּנוֹ בֶּן

שְׁמוֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים". הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

וחוזרים הקהל ואומרים: **הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.**

וממשיך המברך: **פלוני בן פלוני ופלונית, זֶה הֶקְטָן גָּדוֹל יְהִיָּה.**

ואומרים הקהל: **כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְרִית, כֵּן יִכְנַס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים, אָמֵן.**

ואומרים כולם 'עלינו לשבח':

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל. לַתֵּת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית. שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת

הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם חֲלָקְנוּ כְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל הַמּוֹנֵם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהִבֵּל וְרִיק וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֶל-לֹא

יוֹשִׁיעַ : וְאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה

שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל. וְשׁוֹכֵנֵת עֵזָו בְּגִבְעֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד. אָמֵת

מִלְכָּנוּ. אָפֶס זִוְלָתוֹ. כַּכְּתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּדְעָתָּה הַיּוֹם וְהִשְׁבַּתָּ אֶל לִבְבֶּךָ. כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל

וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת. אִין עוֹד:

וְעַל כֵּן נִקְוָה לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפָּאֶרֶת עֲדָךְ. לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ. וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת

יְכַרְתֵּנוּ. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדִי. וְכָל בְּנֵי בִשָּׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל

יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי לֹךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ. תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לַפְּנִיָּה ה' אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר. יִתְנוּ.

וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ

בְּכָבוֹד. כַּכְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר. וְהִיָּה ה' לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה ה'

אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

ואומר אחד מהקהל קדיש יהא שלמא:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. [אמן] בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתֵיהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתֵיהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל

בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְנָן קָרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן: [אמן] יְהִא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

וַיִּתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְּקִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. [בְּרִיךְ הוּא] מִן כָּל

בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא דְּאִמִּירָן בְּעֻלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן: [אמן]

יְהִא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן: [אמן]

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: [אמן]

יום ליבשה / ר' יהודה הלוי

יום ליבשה נהפכו מצולים, שירה חדשה שבחו גאולים.

הטבעת בתרמית, רגלי בת ענמית, ופעמי שולמית, יפו בנעלים. שירה חדשה שבחו גאולים.

וכל ראי ישורון, בבית הודי ישורון, אין כא-ל ישורון, ואויבינו פלילים. שירה חדשה שבחו גאולים.

דגלי בן תרים, על הנשארים, ותלקט נפזרים, כמלקט שבלים. שירה חדשה שבחו גאולים.

הבאים עמך, בברית חותמך, ומבטן לשמך, המה נמולים. שירה חדשה שבחו גאולים.

הראה אותם, לכל ראי אותם, ועל כנפי כסותם, יעשו גדילים. שירה חדשה שבחו גאולים.

למי זאת נרשמת, הכר נא דבר אמת, למי החותמת, ולמי הפתילים. שירה חדשה שבחו גאולים.

ושוב שנית לקדשה, ואל תוסיף לגרשה, והעלה אור שמשה, ונסו הצללים. שירה חדשה שבחו גאולים.

ידידים רוממוך בשירה קדמוך, מי כמוכה ה' באלים. שירה חדשה שבחו גאולים.

בגלל אבות תושיע בנים ותביא גאלה לבני בניהם:

אערוך מהלל ניבי

אערוך מהלל ניבי, לפני א-להי אבי, לכבוד חמדת לבבי, אליהו הנביא.

נטע הא-ל בישורון, תבצלת השורון, איש מגזע אהרן, משרת צור משגבי.

כהן לא-ל עליון הוא, פינחס הוא אליהו, הנביא יקראהו, הגלעדי התשבי.

יום קנא קנאת הא-ל, הרג בכח וא-ל, נשיא שבט ישראל, ובת צור שמה כזבי.

דין שמע מפי רבו, איש ארמית משכבו, קנאים הם פוגעים בו, ויאמר אריק חרבי.

ויהם מתוך עדה, רמח בידו הדה, ויחרד חרדה, תתגבר כמו לביא.

דקר בחרבו אותם, כדרך שכיבתם, על הארץ חבטם, ולמשה אותם הביא.

בשכר זאת א-ל חי עולם, נתן לו שכר משלם, ברית כהנת עולם, ויכפר עלי חובי.

נסים עשו ושנים, בדבריהם שנויים, עשה לו דר שמים, צורי גואלי אבי.

אמת בפיהו היה, לאלמנה עניה, עת את בנה החיה, ולנפשו אמר שובי.

השמן גם הוא שרתה, ברכה בו והיתה, כד הקמח לא כלתה, ותגדלי ותרבי.

רודפים אחרי תהו, הכה בשבט פיהו, ויאמרו ה' הוא, אמת ואמתה נביא.

וגזר אמר עשה, מספר שנים שלשה, מטר לא נתן ארצה, הוא המוציא המביא.

נתן לו הא-ל מהלכים, בעולם המלאכים, ולעתות הצריכים, הוא נגלה כעברי.

בקדשה ובטהרה, עלה עלה בסערה, אלישע אליו קרא, ויאמר אבי אבי.

נפשי לילה אותה, מי יתן אמצאהו, פתח ביתי אראהו, ישקוף בעד אשנבי.

חסין קדוש אקראה, איש אשר פניו ראה, הן כביר ידו מצאה, תשווה אליו אביא.

חן חן לו איש לו נגלה, בתלום חזיון לילה, ובברית דם המילה, בא יבא רץ כצבי.

זכור לטוב יאיר נרי, ויבשר ציון עירי, יאמר לה התנערי, מעפר קומי שבי.

קול זמרת שיר מהללי, ירצה צורי גואלי, ולא דומיה לי, כל עוד נשמתני בי.

יהי שלום בחילינו

יהי שלום בחילינו. ושלוח בישראל.

בסימן טוב בן בא לנו. ביימיו יבוא הגואל:

הילד יהי רענן. בצל שדי יתלונן.

ובתורה (אז) יתבונן. יאלף דת לכל שואל:

ומקורו יהי ברוך. זמן חיו יהי ארוך.

ושלחנו יהי ערוך וזבחנו לא יתגאל:

שמו יצא בכל עבר. אשר יגדל יהי גבר.

וליראי א-ל יהי חבר. יהי בדרו כשמואל:

עדי זקנה וגם שיה. יהי דשן בכל טובה.

ושלום לו ורב אהבה. אמן בן יאמר הא-ל:

הנמול בתוך עמו. יחיה לאביו ולאמו.

ויהיה א-להיו עמו. וגם כל בית ישראל:

מקבץ שירים קצרים

תהא השעה הזאת, שעת רחמים, ועת רצון - מלפניך.

יברכך ה' מציון וראה בטוב ירושלים. וראה בנים לבניך שלום על ישראל.

יברכך ה' וישמרך. יאר ה' פניו אליך ויחנך. ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום.

המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרוב בקרב הארץ.

וזכני לגדל, בנים ובני בנים, חכמים ונבונים, אוהבי ה' יראי אלוקים, אנשי אמת זרע קודש בה' דבקים. ומאירים את העולם, בתורה ומעשים טובים, ובכל מלאכת עבודת הבורא.

זרעא חיא וקיימא, זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול מפתגמי אורייטא.

סימן טוב, ומזל טוב, יהא לנו ולכל ישראל, אמן.